

Predmet: Boro Trbojević –Grubišno polje

Poslovni broj predmeta: K.V. 5/08

Glavni pretres: 29. januar 2009.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedokinje-oštećene Kate Kotaran

Svedokinja poznaje optuženog Trbojevića od 1991. godine, kada je jednom prilikom došao u njenu kuću da popravi zamrzivač. Dana 20.08.1991. godine oko 14:00 časova dotrčao je komšija i rekao joj kako dolaze naoružani ljudi. Kada je počela pucnjava seljani su se posakrivali. Jedan od vojnika je u štali našao njenog muža i počeo da ga tuče. Željka Selaši, koji je na motoru krenuo do nje, zastavili su pripadnici Bilogorskog odreda i vezali ga žicom. Nazivali su ih ustašama i pretili da će ih sve pobiti. Osim optuženog Trbojevića bili su to Lazo Sabatović, Dražen Vučković i još neki kojih se ne može setiti. Optuženi Trbojević, koji je imao kratku bradu i bio u kabanici sa kapuljačom, odvojio je žene od muškaraca. Đaka Miška, Željka Selaši i njenog muža Matije Kotorana je zarobio. Pitala je zašto ih i kuda teraju. Tada ju je optuženi Trbojević šutnuo nogom, uhvatio za ruku i odvuкао u štalu sa ostalim ženama. Muškarce su odveli prema Velikoj Peratovici i zatvorili ih u seoskoj školi. Uveče je sa ostalim ženama izašla iz štale i otišle su do kuće Anke Kotaran i Josipa Seleši. Videla je da se na krovu nalazi rupa od eksplozije. Kasnije je čula da su uhvatili i odmah oterali Milana Svragu, dok su na drugom kraju brega zarobili Mihalinu, Mariju, sina Marjana i Draga Stankovića a na ulazu u Topolovicu ubili su Mirka Kovača i jednu izbeglicu. Njen muž je bio zatvoren 58 dana. Za to vreme pokušala je da ga poseti, ali nije uspela. Čula je da su ga zajedno sa još trinaesticom ubili 09.04.1993. godine. Bili su vezani po trojica. Pored njenog muža ubijeni su Damir Ljubičić, Ivo Lekšić i drugi.

Suočenje optuženog Trbojevića i svedokinje Kate Kotaran

Suočenje je obavljeno na okolnost da li se optuženi Trbojević prilikom kritičnog događaja nalazio u selu u kome je svedokinja živela i da li je imao kratku bradu i bio u kabanici sa kapuljačom. Optuženi je izjavio da on nije osoba o kojoj svedokinja govori, da prilikom krivičnog događaja nije bio u njenom selu i da je on tek kasnije tog dana tuda prošao kamionom. Svedokinja je ostala pri svojoj izjavi.

Saslušanje svedoka-oštećenog Miroslava Kotarana

Svedok je pre rata živeo u selu Velika Petarovica. Dana 20.8.1993.godine radio je u polju i kući se vratio između 16 i 17:00 časova. Nakon nekog vremena kroz njegovo dvorište su protirčala dva naoružana čoveka u plavim uniformama. Jedan od njih imao je zeleni kišni ogrtač sa kapuljačom. U kući je bio zajedno sa komšijama Josipom Saleši, Matom Pocanićem, Josipom Čengićeom i svojom majkom Ankom Koratan. Video je kada je Željko Saleši prošao na motoru i kada su ga pripadnici Bilogorskog odreda zarobili. Isto je video i Željkov otac Josip, zbog čega je izašao na prozor i pozvao sina. Tada su vojnici zapucali u pravcu kuće i svi su pobegnili na tavan. Prvo su pucali po krovu, a onda su bacili bombu. Eksplozija je odbacila Anku oko dva metra, a na krovu je ostala velika rupa. Josipa je geler pogodio u leđa. Nakon nekog vremena izašli su i odvezli Anku traktorom u bolnicu. Tri sedmice kasnije preminula od posledica povreda. U selu nije bilo hrvatskih vojnika niti je neko od komšija bio naoružan, tako da ne zna zašto su u njegovo selo došli pripadnici Bilogorskog odreda.

Optuženog Trbojevića poznaje samo iz viđenja.

Saslušanje svedoka Bore Rekića

Svedok je bio čuvar u zatvoru u Velikoj Peratovici koji je formiran u avgustu, septembru 1991. godine. Zatvor se nalazio u velikom podrumu osnovne škole u Velikoj Peratovici. U njemu su čuvani uhapšeni muškarci civili. Nije mu poznato zbog čega su uhapšeni, ali pretpostavlja da je to bilo zbog razmene. Ne zna ni ko ih je hapsio. Pripadao je Bilogoroskom odredu, čiji je komandant bio Rade Čakmak. Odred su činili samo Srbi i jedan Slovenac. Seća se da su tu bili Lazo Savatović, Rade Savatović, Radomir Posavnić. Od čuvara pami optuženog Trbojevića, Bora Gležnića, Ljubišu Petrovića, Nikolu Trbojevića i Boru Barišića. Svi su bili naoružani. On je svoju pušku uzeo od Laze Savatovića iz skladišta u Virovitici. Misli da optuženi Trbojević tada nije imao dugu kosu niti dugačku bradu. Jednom je održan sastanak odreda na kome su razlovarali o tome kako treba čuvati zarobljenike i da su zarobljeni jer su hapsili Srbe u Grubišnom Polju. U zatvoru je bilo ispitivanja i maltretiranja, ali ne zna ko je to radio. Svedok je stražario napolju i u hodniku. Nije učestvovao u akcijama i hapšenjima. U avgustu 1991. bila je akcija na Topolovicu i tada su zarobljenici dovedeni, misli da ih je bilo osam, ali mu nisu poznata njihova imena. Nije video optuženog Trbojevića da je ispitivao ili tukao zatvorenike. Nije mu poznato da je vođena evidencija o broju i imenima zarobljenika, ali je to mogao da ima Božo [Bogdan Trbojević, upavnik zatvora].

U Velikoj Peratovici je bio do novembra 1991. godine, kada je sa ostalima otišao u Banja Luku. Zarobljenici su te večeri ostali sami u zatvoru. Ne zna kada je optuženi Trbojević napustio podrum te večeri. Posle dvadesetak dana čuo je da su neki zatvorenici ubijeni a neki pušteni. Sudbina Mata Kotorana mu nije poznata, ali zna da je Željko Saleši ubijen.

Suočenje optuženog Trbojevića i svedoka Bore Rekića

Suočenje je obavljeno zbog neslaganja optuženog Trbojevića sa izjavom svedoka. Optuženi Trbojević rekao je da svedok nije napustio zatvor pre ponoći, da su zatvorenici ubijeni u 20:30 časova, da je svedok tada bio prisutan i da je to čuo. Svedok je ovo negirao.

Komentar

Svedokovo svedočenje je bilo neubedljivo, na pitanja Veća odgovarao je da se ničeg ne seća i da mu ništa nije poznato. Uzimajući u obzir da je svedok radio kao čuvar u zatvoru, morao je znati broj zatvorenika, njihova imena, njihov tretman, kapacitet zatvora, kao i to ko je izvodio zatvorenike na ispitivanja i ko ih je maltretirao.